

Nærings- og fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
01.10.2019

Vår referanse
2019/00239-4

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

FISKET ETTER ØYEPÅL I 2020

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 24.-25. september 2019 og fattet slikt vedtak:

«Regulering av fisket etter øyepål

Norges Fiskarlag tilrår at en viderefører samme reguleringsmodell i dette fisket som en brukte i 2019, hvor det fastsettes maksimumkvoter på fartøynivå i NØS. Dersom Norge får øyepålkvote i EU-sonen i 2020 bør dette fisket reguleres med maksimumkvoter tilsvarende for 2019.

Norges Fiskarlag mener at øypålfisket i norsk farvann bør være åpent hele året, slik det er i EU-farvann, og ikke begrenset til perioden 1. april – 31. oktober.

Det tilrås at bifangster av sild i øyepålfisket avregnes av det enkelte fartøys sildekvote og ikke begrenses av en øvre innblandingsprosent på 10 %.

Bifangstadvang

Norges Fiskarlag vil på nytt vise til organisasjonens høringsuttalelse av 8. mai 2019 vedrørende høringsnotatet om ny utøvelsesforskrift, og bestemmelsen om fiske med småmasket trål. Dette spørsmålet er også tatt opp i nytt brev av 29.8.2019 fra Norges Fiskarlag til Fiskeriministeren. Fiskarlagets merknad i brev av 8.5.2019 lyder som følger:

«§ 40 første ledd - Bifangst ved høsting med småmasket trål

I henhold til utøvelsesforskriften § 37 er det tillatt å ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei, samt bifangst av nærmere angitte arter. Ved fiske etter tobis er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av andre arter. Det foreslås at bestemmelsen endres slik at det ved fiske med småmasket trål blir tillatt å ha inntil 10% bifangst av andre arter. Regelen blir dermed lik for alt fiske med småmasket trål sør for 64°N, og innebærer i praksis en *halvering* av bifangstadvangen i fisket etter blant annet øyepål og kolmule.

Norges Fiskarlag fraråder sterkt at forslaget gjennomføres. Det er periodevis høy innblanding av sei og annen konsumfisk i industrifisket. Reduseres tillatt innblanding til 10 % vil det bli svært krevende å drive et rasjonelt fiske i perioder med høy innblanding. Videre vises det til at økonomien i industrifisket er generelt dårlig og at innslaget av konsumfisk gir et svært viktig bidrag til driften for de fartøy som har satsset på å ivareta konsumfisken for å oppnå høyest mulig verdiskapning. Regelverket har i lang tid lagt til rette for slik kombidrift, både gjennom at fartøyene tildeles seikvoter og ved at det er gitt unntak fra ristpåbudet til fartøy som er egnet og utrustet for å ta vare på

bifangsten. Rederiene har gjort investeringer i tillit til dette for å skape verdi av konsumfisken.

En innstramning som foreslått vil i realiteten frata fartøyene en viktig del av driftsgrunnlaget, og gjøre enkelte fiskeri direkte ulønnsomme. Dette vil være dramatisk for de som berøres og rokke ved grunnlaget for den avtalte kvotefordelingen mellom flåtegrupper. Fiskarlaget kan ikke se at hensynet til ressursen gjør det nødvendig med en slik endring. Det er ingen biologisk begrunnelse for å begrense bifangst av sei til 10 % for båter med seikvote så lenge minstemålsforskriften overholdes. Generelt vil sei under minstemål oppholde seg kystnært og ikke være tilstede i områdene der det fiskes etter øyepål og kolmule. Yngel av sei og andre arter er også beskyttet av RTC-stengninger.

Norges Fiskarlag viser videre til at det over år har stått flere titalls tusen tonn igjen av både øyepål- og seikvoten sør for 62°N. Fiskarlaget viser videre til at minstemålene på fisk gjelder uavhengig av redskapstype. Endelig vises det til at fiskeflåten står overfor økte miljøavgifter som følge av den grønne omleggingen. Dette vil forsterke behovet for å drive lønnsomt og dermed forsterkes behovet for å høste flere arter samtidig.»

Norges Fiskarlag krever at adgangen til å kunne ha inntil 20 % bifangst av konsumarter under fiske med småmasket trål videreføres i den nye utøvelsesforskriften.

Forvaltningsstrategi

Det vises forøvrig til at det har vært jobbet med å få på plass en revidert forvaltningsstrategi for øyepål. ICES har konkludert med at en forvaltningsplan der en fastsetter et gulv til 30.000 tonn og et tak på 200.000 tonn er bærekraftig. Norge og EU har ennå ikke avklart en ny forvaltningsregel. I den grad en forvaltningsregel får konsekvenser for reguleringen av øyepål må en komme tilbake til dette.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen/s

Sonja Elin Kleven Jakobsen/s

Kopi til: Medlemslagene
Landsstyrets medlemmer
Norges Sildesalgslag